

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Anden behandling af lovforslag nr. L 146:

Forslag til lov om ændring af lov om individuel boligstøtte. (Stramning af arealnorm).

Af boligministeren (Svend Erik Hovmand).

(Fremsat 6/12 91. Første behandling 10/12 91. Betænkning 13/12 91).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Kirsten Jacobsen (FP):

Der hersker en forbavsende tavshed blandt Socialdemokratiets ordførere i dag, også når vi kommer til dette forslag. Men jeg forstår det i grunden godt. Jeg kan godt forstå, at det må være svært for en socialdemokratisk ordfører at forsvare, at man nu vedtager nedskæringer i boligstøtten, som vil koste pensionisterne op til 2.000 kr. om året. Jeg kan godt forstå, at fru Lissa Mathiasen har det svært, særlig når jeg tænker på, hvordan fru Lissa Mathiasen og Socialdemokratiet hidsede sig op for 2 år siden, da et andet finanslovfletal gik så langt som til at begrænse boligstøtten med 40 kr. om måneden, altså ca. 500 kr. pr. år. Da var der ikke grænser for skældsordene. I øvrigt blev forslaget ikke vedtaget, den historie kender vi alle sammen.

Men når Fremskridtspartiet har stillet det aktuelle ændringsforslag, er det ikke udtryk for, at vi ikke synes, at lovforslaget er godt og anviser en fornuftig måde at give boligstøtte på, når man nu ikke kan få gennemført det, som vi anser for det eneste rigtige, nemlig et individuelt vurderingskriterium. I øvrigt har vi jo gjort rede for vore synspunkter i betænkningen. Nej, vort ændringsforslag går ud på, at pensionister på 75, 80 eller 85 år, som i dag får boligstøtte, selv om deres lejlighed egentlig er for stor, ikke skal tvinges til at flytte, hvilket mange af dem hverken psykisk eller fysisk kan

klare, eller skal betale en endnu større del af deres i forvejen alt for lille pension i husleje. Det må være det rigtige rent menneskeligt set, at pensionister, som har boet i den samme lejlighed i 35 eller 40 år, kan få lov at blive boende under de nuværende forhold deres tid ud. Jeg synes, at alle Folketingets partier burde kunne støtte dette ændringsforslag, og selv om besparelsen skulle blive mindre end først beregnet, synes jeg også, man burde kunne leve med det, når man tænker på, at det vil være forholdsvis få år, det kommer til at dreje sig om.

Jeg vil anbefale alle Folketingets partier at tænke sig om endnu en gang og spørge sig selv, om de virkelig synes, at det er rimeligt, at meget gamle mennesker, som har boet i den samme lejlighed i 40 eller 50 år, skal tvinges ud af lejligheden eller miste op til 2.000 kr. om året i boligstøtte. Hvis alle medlemmerne spurgte sig selv og deres egen samvittighed, tror jeg ikke, der var tvivl om svaret, men jeg ved godt, der er andre hensyn, der er bestemmende for, hvordan man trykker på knapperne. Det er sørgeligt, og det er mest sørgeligt for pensionisterne.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg forstår godt, at fru Kirsten Jacobsen hæver stemmen, det gør man som regel, hvis man har lidt svært ved at fremføre tilstrækkelig stærke argumenter.

Lad os se lidt på, hvad der ligger i Fremskridtspartiets ændringsforslag. I 1992 får en pensionist mulighed for at flytte med aftrapning af støtten, men fra 1993 og fremefter er der ingen aftrapning for pensionisterne. Det vil sige, at fra 1993 er beskæringen af støtten indeholdt i Fremskridtspartiets forslag.

Som det sikkert er både fru Kirsten Jacobsen og andre her i huset bekendt, har diskussionen om aftrapningsproblematikken jo i høj grad været en del af udvalgsarbejdet også for Socialdemokratiet. I betænkningsbidragene fra både Socialdemokratiet og flere andre partier gives der rent faktisk udtryk for, at vi gerne fra Socialdemokratiets side havde set, at der blev lavet en aftrapningsordning, som kunne overføres i tilfælde af flytning. Vi skal være de første til at beklage, at det ikke var muligt at komme igennem med det, men vi har til gengæld sagt, at vi står ved forliget. Vi havde gerne